

A Kúria a dr. Incze Tamás Álmos ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Lórodi László ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságnál 2.M.659/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.22.412/2010/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.22.412/2010/3. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 80.000 (nyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 525.600 (ötszázhuszonötezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes a felülvizsgálati eljárásban vizsgálandó keresetében a munkáltató rendes felmondása jogellenességének megállapítását, és ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte eredeti munkakörbe történő visszahelyezésének mellőzésével.A Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 2.M.659/2008/18. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, ezért az az ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 1.486.900 forintot és ennek kamatát, valamint törvényes levonásoktól mentesen 2.192.313 forintot, továbbá 300.000 forint perköltséget. Kötelezte az alperest 708.400 forint eljárási illeték viselésére.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2008. március 20-ától határozatlan idejű munkaviszonyban állt az alperesnél főkönyvelő munkakörben. A munkaviszonyának megszüntetésére 2008. november 14-én került sor azon hivatkozással, hogy nem képes az általa irányított szervezet és a beosztott munkavállalók munkáját és feladatait úgy szervezni, hogy a társaság vezetése időben megkaphassa a számára szükséges pénzügyi és számviteli adatokat. Az indokolás szerint a felperes azzal, hogy késedelmes feladatteljesítése miatt a vezetés nem kapott megfelelő tájékoztatást a mindenkor esedékes lejáró követelésekről és a kifizetendő számlákról, a társaság pénzáramát veszélyeztette. Az indokolás szerint a felperes ezenfelül jelentős késést is mutatott az auditra való felkészülés során. A bíróság kifejtette, hogy az alperes - a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése ellenére - bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A munkáltatónak kellett volna igazolnia, hogy a rendes felmondás indokai valósak és okszerűek

voltak, ez nem történt meg, így a bizonyítatlanság következményeit ő viseli. A bíróság az alperest elmaradt munkabér fizetésére, valamint 3 havi átlagkeresetnek megfelelő káráltalány viselésére kötelezte. A mindkét fél fellebbezése folytán eljáró Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.22.412/2010/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az alperes által felperesnek törvényes levonásokkal terhelten fizetendő elmaradt munkabér összegét 2.768.442 forintra, az azon belül 1.486.900 forintnak 2009. május 1-jétől 1.281.542 forintnak pedig 2010. december 15-étől a kifizetésig járó kamatát határozta meg. A perköltség összegét 500.000 forintra felemelte, egyebekben az ítéletet helybenhagyta. Az alperest 525.600 forint illeték és 250.000 forint perköltség viselésére kötelezte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság több ízben, nyomtatékosan, megfelelő határidő tűzésével hívta fel az alperest bizonyítási kötelezettségének teljesítésére, aminek nem tett eleget.

H.A. a tanúvallomásában nyilvánvalóvá tette, hogy a felperes munkavégzésével kapcsolatosan konkrétumot nem tud, nem állt vele közvetlen munkakapcsolatban, munkájára nem volt rálátása. Állítólagos hibáiról, illetve a személyét érintő kifogásokról csak közvetett, általános jellegű információkkal rendelkezett. Az elsőfokú bíróság ezt a vallomást helyesen nem értékelte perdöntő bizonyítékként. A másodfokú bíróság a felperes sérelmi díj felemelése iránti igényét megalapozatlannak találta. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésében, valamint az Mt. 89. § (2) bekezdésében meghatározott bizonyítási kötelezettség nem terjed ki a tények kétséget kizáró tisztázására, hanem a valószínűség magasabb fokán a bíróság bizonyos tényeket valószínűsíthet el. A bíróságok nem értékelték kellő súllyal a felperes elismerését, miszerint késett az auditra való felkészüléssel. H.A. tanú előadta, miszerint tudomása van arról, hogy a felperes a riportokkal, jelentésekkel késésben volt, azt a vezetés nem úgy kapta meg, ahogy azt elvárták volna. Állította azt is, hogy volt egy olyan audit, amely feltárt olyan hiányosságokat, amelyek a felperes munkájához voltak köthetők. Előadta továbbá, hogy a felperes sok időt töltött nem a munkával összefüggő cselekvéssel, így például magáncélú telefonokat bonyolított. Az eljáró bíróságok nem értékelték mindezt kellő súllyal, erre tekintettel ítéletük sérti a Pp. 206. §-ában foglaltakat. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülvizsgálati kérelem nem alapos. Az elsőfokú bíróság az eljárás során több alkalommal részletesen tájékoztatta a felperest (Pp. 3. §) a bizonyítási teherről, illetve annak elmaradása jogkövetkezményeiről (jegyzőkönyvek). Az alperes H.A. tanúvallomásával kívánta igazolni a felmondásban felhozott indokok valóságát és okszerűségét. A tanú azonban a felperesnek nem volt közvetlen munkatársa, a

munkavégzésével kapcsolatban felhozott kifogásokról csak közvetett módon, az ügyvezető, illetve a gyárvezető előadásából szerzett tudomást, így előadása nem volt alkalmas a felmondásban foglaltak jogszerűségének megállapítására. Alaptalan az alperes hivatkozása, miszerint a munkavállaló saját elmondása szerint is késett az auditra való felkészüléssel. A felperes azon állítását, miszerint ennek az alperesi oldalon felmerült munkaszervezési oka volt, amelyet jelzett is a munkáltató felé (jegyzőkönyv, 3. oldal 3. bekezdés; 4. oldal 5. bekezdés), az alperes ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan nem tudta cáfolni. Az eljáró bíróságok a munkaviszony megszüntetés jogellenessége körében a rendelkezésre álló adatokat, bizonyítékokat, a felek nyilatkozatait a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően, egybevetés útján összességében értékelték, melyről a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően indokolási kötelezettségüknek eleget téve jogszerűen számot adtak. Mérlegelésük megfelelt a logika szabályainak, nem minősült iratellenesnek vagy kirívóan okszerűtlennek. A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, míg a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette. Kötelezte a pervesztes alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. Az alperes illeték fizetési kötelezettsége az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-án, valamint az Itv. 46. §-án, illetve 62. §-án alapul.

Budapest, 2012. március 21.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hitelélül: Nné tisztviselő